VII. évfolyam. Csütörtök, 1888. deczember 20. 102. szám.

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova ugy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetmények, nyilttéri czikkek stb. intézendők.

Nyilttéri czikkek soronkint 10 krért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:
Egy évre . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések dija: minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkivül minden beigtatásnál 30 krajczár bélyegdij fizetendő.

Felhivás előfizetésre.

A „Székelyföld“ czimü politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . .	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megujitani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Uj alelnöke a képviselőháznak.

Kézdi-Vásárhely, 1888. decz. 19.

Ama boldog emlékü erdélyi mágnás, gróf Bánffy Béla képviselőházi alelnök helyét töltötte be a magyar országgyülés folyó hó 15-én pártkülönbség nélkül és egyhangu lelkesedéssel, kire mi erdélyrészieknek mindig büszkék leszünk és emlékét ugy világi, mint egyházi téren szerzett érdemeiért hálás kegyelettel őrizzük.

A veszteség fájdalmát feledteté velünk a gondviselés, midőn a bizalom ismét Erdély egyik szülöttjét, Székelyföldünk büszkeségét emelé e diszes állásra. Ki ne ismerné, ki ne adózna a hála és tisztelet adójával Horváth Gyulának, ki mint államférfi, mint nemzetgazdász, kitünő publiczista és iró, nagy szónoki képessége, mély bölcsessége, puritán jelleme egész erejével értünk, erdélyiekért, a pártfegyelemre nem gondolva, nyiltan és őszintén számtalan sokszor lépett a tettek mezejére?

Hogy hazarészünk e kiváló alakja mily szeretetben, tiszteletben és közbizalomban részesül az országházban is, fényesen igazolja azon körülmény, hogy e magas állásra tiz szavazat kivételével mindenki benne helyezte bizalmát. Itt fényesen igazoltatott, hogy a pártok tüzében a valódi érdem sohasem semmisül meg, sőt biztos diadalt arat.

Horváth Gyula, a képviselőház uj alelnöke, az 1872. év óta tagja a képviselőháznak, s nagy lelki ereje és magas müveltsége mindig oly feladatok megoldásán fáradozott, melyek nemcsak egyesek, hanem egész vidékek és hazarészek érdekei.

Az E. M. K. E. születése első perczétől fogva védelmében állt, s nem volt még oly közgyülése, hol Horváth Gyula mély hatásu, lelkesitő beszédeit, nagy horderejü fejtegetéseit vagy inditványait ne hallhattuk volna.

Hazafi-érzelmeinek szent tüze a szeretet melegében nyilvánul mindenfelé, s nincs ügy, mely általa a megérdemelt pártfogásban ne részesülne.

Közvetve városunk és vidékünk is nagy hálára van kötelezve jó méltósága iránt, mert a helybeli „Rudolf“ kórház gyors felállithatására s a czélra vezető tanácsot és utmutatást tőle nyerték vezéregyéneink. Hány ily kisebbszerü, de azért egész vidékekre nézve áldásos intézménynek vethette meg bölcs tanácsával, segédkezésével alapját, miről a világ nem igen tud, de azért azt a feledés sötét leple soha be nem vonhatja! Nem késünk tehát mi se a tisztelet, szeretet és hála adójával üdvözölni az uj alelnököt s kifejezni a méltán megérdemelt kitüntetés felett legőszintébb örömünket.

Jogosult azon reményünk, hogy a magyar parlamentben elfoglalt diszes állását az erdélyi viszonyok teljes ismerése folytán hazarészünk javára s népe boldogitására néhai nagy elődeinél is eredménydusabban fogja betölteni. A még 48-ik életév a tetterő teljességében, a tiszta lelkesültség szent tüzével sok harczot enged megvivni a magyar parlamenti életben.

Mi büszkén és örömmel tekintünk reá, mint megyénk szülöttére, s őszinte szivvel ohajtjuk, hogy politikai üdvös működése terjedjen évtizedek hosszu sorára s legyen ugy a ha-

A „Székelyföld“ tárczája.

Negyven esztendő előtt és után.

„Pro Patria Caeso.“

Negyven esztendő roppant hosszu idő egy halandó ember életében, mig népek, nemzetek, egy szóval az emberiség életében egy órakeczczenés, s alig elegendő arra is, hogy egyik időt a mással össze lehessen hidalni.

Nekünk, kik már ezelőtt 40 évvel is gondolkozni, tenni tudtunk, van miről édeskeserüen elmélkedni s irni; hogy majd negyven év mulva lesz-e az utánunk élőknek, s ha igen, mi és mennyi: arra megadja a feleletet az idő, mely nagyon terhes, s bármennyire takargassák, titkolják a Neva, Dombovitza s Szajna partján a ránczos arczu, okuláros ravasz bábák a dolgot, tudják azt már felszegben is, alszegben is, s tudja az egész falu a Jeges tengertől a Kuban és Terek partjáig s az Uraltól az Oczeánig, hogy a szülés ideje közelget; mert természete annak a vén szerelmesnek, hogy minden évtizedben valami ujszülöttel lepje meg a világot; példa erre csak közelebb Világos, Szolferino, Szadova, Szedán s Plevna. Hogy minek fogják majd az uj csecsemöt keresztelni, azt annak idejében ott valahol a Dvina, Dnjester táján elhatározzák a komák. Igy következik a sorrend, igy hozza magával az igazság. Hisz ha tudtak a vastagnyaku paraszt kozáklovak a Marosból, Tiszából inni: miért ne ihatnának a magyar huszárok nemes paripái akár az Onegából!? Ilyen csoda történt még századunk második évtizedében. Lám, a párisi tarka is (rajta ült Bonaparte) 1812. szeptember havában megkóstolta a Nevát, de a smolenki barna is (rajta ült a czár) 1815. junius havában visszakóstolta a Szajnából. Ilyen a világ sorsa; aláz és magasztal. Az ilyen dolgokból a gyengék merithetnek bizalmat, erősséget; az erősek, felfuvalkodottak pedig alázatosságot és engedékenységet.

De térjünk most czikkem lényegére.

A ki Erdővidéken Köpecz és Felső-Rákos közt megfordul, annak — akarva, nem akarva — a baróthi határszélen az országut mellett egy hompos sirhalom ötlik szemébe s a felett egy szerény siremlék ily felirattal: „Pro Patria Caeso.“ Homlokzatán cserkoszoru s két, keresztbe tett kard alatt: „1848. deczember 9. és 13-án itt elesett és itt nyugvó vitézeknek emlékül és a még élőknek elismerésül emeltette a kegyelet.“ Ehhez nem kell semmi magyarázat. Ennyiből mindenki tudhatja, hogy kik vagy mik pihennek ama hantok alatt.

A mi ama nagy átalakulás idejében deczember 9-én Köpeczen s annak határán történt, azt a mult évben elmondtam a „Székely Nemzet“-ben; a mi pedig ugyanazon harczteren épen deczember 13-án, vagy most 40 éve történt, azt elmondom a „Székelyföld“-ben. Igy hozza magával az igazság. Megérdemli az a sir, az az idő, hogy róluk 40 év mulva is áldva és imádkozva emlékezzünk meg, mert:

„Csatájok a védelmezett
Népjog csatája volt,
Melyet szent eskü, szent kötés
Ellen zsarnok tiport.“

Apotheosis.

Deczember 9-én csatát vesztve, Háromszék felé huzódtunk, hova kimerülten megérkezve, a népet ébren és talpon, Gál Sándort pedig egy dandár élén indulásra készen találtuk. Mi e seregbe beolvadva, azonnal visszafordultunk s 24 óra alatt hét mérföldet gyalogolva, deczember 12-én ismét Köpeczen termettünk.

Hogy milyennek találtuk mi ekkor azt a füstfelhöben pislogó falut s mily benyomást tett reánk a sok gyalulatlan fehér koporsó látása s az azok körül csoportosult hajléktalan árvák és özvegyek jajgatása: azt ma, 40 év mulva is érzem és tudom, de leirni nem vagyok képes.

Gál Sándornak az volt a szándéka, hogy másnap a már tőlunk félóra távolságra levő ellenséget megtámadja, de a mint a bekért létszám-kimutatásokból kitünt, hogy csak papiroson vagyunk 3000-en, de de facto meg 2000-en sem, a főbb tisztek abban állapodtak meg, hogy pár napig maradjunk defenziv állásban s csak akkor lépjünk támadólag fel, mikor a sereg 3000 emberre kinötte magát. Ez a terv délelőtt elfogadtatott, de délután elvettetett, mert Siménfalvi f.-rákosi unit. pap, kinél báró Heydte épen szállva volt, megküldte Gálnak az ellenség hiteles létszámát s egyidejüleg azt is tudatta, hogy a császári tábor támogatására Udvarhely, Kőhalom s Fogaras felől 1500 ember s három ágyu utban van, s mihelyt az megérkezik, azonnal támadólag lépik fel a báró, mert erős utasitása van, hogy Háromszéket tüzzel-vassal okkupálja. E megdöbbentő hirre Gál a Serbán-féle malomban azonnal hadi tanácsot tartott, hol

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

zára, mint a nemzetre oly áldást hozó, mint a minő lelkesültséggel fogadtatott megválasztatásának örömhire.

Személyes tulajdonságai, üdvös tevékenysége biztositják örökre számára mindnyájunk szeretetét, elismerését, háláját s a magyar parlament és nemzet osztatlan bizalmát.

Tartsa meg továbbra is nagy horderejü ténykedése eme jelszavát: „Nil prodest bene didicisse, facere si cesses bene.“

Veritas.

Az 1889-ki ujonczjutalék megszavazására vonatkozó törvényjavaslatokat — mint a „B. C.“ értesül — az illető szakminiszterek a magyar és osztrák parlamentben nem mint különben szokásban volt, már január elején, hanem csak az uj véderőtörvény létrejötte után fogják beterjeszteni. A véderö-törvényjavaslat átmeneti határozatainak értelmében ugyanis 1889-ben ugyanaz a négy évfolyam hivandó be sorozásra, a melyekből már 1888-ban ujonczoztak. Ennek következtében a jövő évi sorozás mindenesetre később fog végbemenni, mint különben; ha azonban az ujonczozási törvényjavaslat még idején lesz beterjeszthető, a sorozások csak nehány heti halasztást fognak szenvedni.

Országgyülés.

A képviselőház a decz. 14-ki ülés napirendjére kitüzött többrendbeli tárgyat, a 9-ik sorsjegyzékben foglalt kérvények kivételével, elintézte. A mostar-ráma-torkolati vasutra vonatkozó törvényjavaslat fölött, melyet Neményi referált, egy kis okkupációnális vita merült fel, a melyben Vidliczkay, György Endre, Apponyi gr., Madarász és Tisza miniszterelnök vettek részt. Maga a javaslat különben elfogadtatott.

A kérvények közül kettő idézett föl nagyobb vitát. Az egyik a munkások kérvénye. Az e fölötti vitát Gajáry előadó nyitotta meg s utána Vadnay Károly, Irányi, Bezerédi, Apponyi gróf, Asbóth, Madarász és a miniszterelnök szólottak, mindannyian meleg rokonszenvvel a munkások sorsának javitása iránt. A szónokok közt csak annyiban volt lényeges nézetkülönbség, hogy a szélsőbali szónokok az általános választási jog megadását, Madarász pláne a nőkre is kiterjesztését, kivánták. A ház a kérvényi bizottság határozati javaslatát fogadta el, mely szerint a kérvény, a gyári törvényhozásra való tekintettel, kiadatik a kereskedelmi miniszternek.

A vitát keltett másik kérvény a szabolcsmegyei volt. Ennél az előadón kivül Vidliczkay, Uray, Rosner br., Liptay Károly, Kun Miklós, Orczy és Fabiny miniszterek szólaltak fel. A kérvény az irattárba helyeztetett.

A decz. 15-ki ülésben tovább folytatta a ház a kérvények félbeszakadt tárgyalását. A kérvényeket Gajáry Ödön referálta a szokott tájékozottsággal. A közigazgatási biróság felállitására vonatkozó kérvényeknél Fenyvesy Ferencz szólalt fel, kinek b. Orczy miniszter azt válaszolá, hogy e kérdésben az előmunkálatok folyamatban vannak, de a kormány nem jelölheti meg az időpontot, melyben az erre vonatkozó törvényjavaslatot beterjesztheti.

Hosszu diskusszió fejlett ki a fővárosnak a Szabó és Schönwald-féle papirgyárra vonatkozó kérvénye fölött. Végül a ház a kérvényt a bizottsági javaslathoz képest a kereskedelmi miniszternek adta ki.

A győrvidéki tanitó-egylet kérvénye mellett igen melegen szólalt fel Ziskay Antal, figyelmet keltőleg hangsulyozva a kérvény szempontjait.

A kérvények elintézése után megválasztatott 137 szavazatból 127 szavazattal a ház alelnökévé Horváth Gyula, s végül a közlekedési bizottságba Nikolics Fedor b. választatott meg. Valószinüleg ez volt a ház utolsó érdemleges ülése január 8-ig. Elnök a ház tagjainak boldog ünnepeket kivánva, a képviselők az elnök éltetésével oszlottak el.

SZEMLE.

Monarchiánk és Oroszország. A bécsi félhivatalos „Pol. Korr.“ idevaló levelezője azt sugalmaztatja magának, hogy Ausztria-Magyarország és Oroszország együttmüködésének eszméje, mely a legutóbbi sajtóhadjáratban felmerült, Oroszország politikai köreiben általában hideg fogadtatásra talált. Oroszország abban a helyzetben van ugyan, hogy keleti terveinek valósitását bizonytalan időre elhalaszthatja; hosszu időre lemondhat a cselekvőleges szerepről a Balkánon s arra szoritkozhatik, hogy a dolgok jelenlegi helyzetétől megtagadja elismerését. Azt azonban nem teheti, hogy visszavonhatlanul lemondjon a keleten való befolyást illető igényeiről s különösen, hogy az általa felszabaditott területeket más hatalomnak átszolgáltassa. Másrészről Ausztria-Magyarországot is azon teljességgel érthető vágy vezérli, hogy befolyását a keleten megerősitse és kitágitsa. E törekvések folytatásáról való lemondás az ő életérdekei, sőt majdnem az ő biztonsága elleni merényletet jelentené. Igy tehát nem létezik gyakorlati tér a két hatalom közötti megegyezésre. Oroszország komoly politikusai nem is számitanak arra, hogy a hármas szövetség szétbomlása közelebbre várható. Sőt arról vannak meggyőződve, hogy ha a szövetségesek között alárendelt jelentőségü okokból s oly pillanatokban, midőn nincs napirenden nemzetközi fontos kérdés, muló nézetkülönbség föl is merül, a hármas szövetség ama perczben visszanyeri teljes erejét, midőn Oroszországnak vagy Franczia-országnak valamely lépése a szövetséges hatalmak érdekeit vagy biztonságát illetőleg aggodalmat keltene föl.

Háromszékmegye lakosaihoz.

Szegényeink menházának még igen sok kivánni valója van, hogy azt teljesen berendezettnek tekintsük.

Ideiglenes a lakás, melyben azok fedelet találtak, mert kevés az alap, melylyel e czélra a megye rendelkezik. Még sok idő kell, hogy az olyanná nőjjön, hogy szegényeinknek azt felépithessük.

Bármely fényes palota vagy ház porszemekből épül csak.

Következik az ujév, melyen ismerősök, barátok egymásnak, tisztviselők főnökeiknek ujévi üdvözleteket visznek vagy küldnek szét, mely minden esetre költségeket okoz.

Közös akarattal tekintse mindenki a boldog ujévet megkivántnak azoktól, kiknek nevét az e czélra szánt iveken bármely csekély összeggel olvasni fogja.

E közös egyetértés fillérei lesznek majd azon porszemekből lett kockák, melyekből szegényeink menháza felépül.

És ezen ház valóban a „Szeretet háza“ lesz, melylyel érvényesül a kereszténység legmagasztosabb tana: „Szeresd felebarátodat, mint tennenmagadat.“

Ujév első napján kunyhóban és palotában egy fohászt küld minden ember az Egek Urához:

„Boldog ujévet!“

Ezt ohajtok én is a vezetésemre bizott megye lakosságának.

A viszonzást felhivásom szellemében kérem.

Kelt Sepsi-Szentgyörgyön, 1888. decz. 15-én.

Potsa József,
főispán.

A „Stephanie“ menház közgyüléséből.

Elnöki megnyitó.

Tisztelt közgyülés!

Szivesen üdvözlöm mindnyájokat a kézdivásárhelyi szegény és munkaképtelen öregek menedékházának évi rendes közgyülésén.

Ha visszatekintünk a menház életében mult év óta elért vivmányokra, bizonyára ezen év volt

---

el lett határozva, hogy másnap támadunk. S támadtunk is és pedig ily rendben.

Reggel 8 órakor, hideg, nedves időben, a köpeczi határra illő rendben kihuzódva, a 2000 lépés hosszuságu csatavonalon az alig negyedórai távolságban levő ellenséggel szemben felvonultunk. Gál Sándor kerek számban 1000 emberrel két ágyuval a czentrumban maradt; a sereg többi része a két szárnyon oszlott meg; a szárnyak vezényletével régi székely katonatisztek bizattak meg. A jobbszárnyon, hova én is tartoztam, a dálnoki (7-ik) kompánia, egy század vadász, két század nemzetőr s két szakasz huszár felett Hild Ferencz gy. százados vezényelt. Buzditó és vigasztaló volt látni, hogy a már hajlott koru katona szárközépig érő, félig fagyott sárban, nagy vörös bojtos kucsmában mily kitartással villogtatta kardját elől. Az adott jelre az egész vonalon, csatárlánczot előre bocsátva, egyszerre mozdultunk meg. Az ágyuk a czentrumban a „Véczer“ végéről dus sikerrel müködni kezdtek, mire az ellenséges colonok szemünk láttára bomlani s mielőtt mi a tüzvonalba léptünk volna, hátrálni kezdtek. Erre mi jobban vérszemre kapván, ugy szólva rohamszerüleg nyomultunk előre, mire a báró serege kétfelé szakadt. A rendes gyalogság az Olt mentén Alsó-Rákos felé keresett menekülést. Ezeket nógatta hátba a háromfontossal Botos Andris székely kanonir a rendetlen csapatokkal a dragonyosok fedezete mellett Heydte a Rika felé huzódott, még pedig oly gyorsan, hogy egész a Rikáig apró fegyverre nem kaphattuk. Ezeknek osztogatta 8—900 lépés távolságból Gábor Áron a 6 fontossal az érczgaluskákat. A mint a futó ellenség az erdőbe elmerült, a báró sarkantyuba kapva lovát, az országutból kitérve, nehány dragonyossal elnyargalt s Zsombórig meg sem állott, hol a káplánnak keservesen panaszolta el, hogy mit csinált az ő táborának a csiki kvétált hadnagy (Gál Sándor). Mi pedig szintén az erdőbe bemerülve, ostorhegyre kaptuk Nikulájékat s egész a „Sóskut“-ig kényünk-kedvünk szerint puskáztuk.

Hogy hány ember eshetett el aznap a Rikában, arról Heydte sem tudott soha számot adni, mert a lándzsás csapatok nyom nélkül tüntek el. Mondták és mondják ma is a f.-rákosi s zsombori emberek, kik a temetéssel foglalkoztak, hogy az elesett oláhok száma a 200-at tulhaladta; én részemről egész a „Sóskut“-ig 20—30-nál többet nem láttam, de már ott jóval többet.

A „Sóskut“-tól azon hirre, hogy Oklánd felől császári csapatok érkeznek, megfordultunk s az erdőből kiérve, csapatokba alakultunk s egész rendben alkonyat felé, midőn Ágostonfalva talpig tüzben volt, Felső-Rákost, Olaszteleket s Baróthot megszállottuk, hol deczember 24-éig csendesen maradtunk; ekkor pedig a Rikán másodszor berontott ellenség előtt Miklósvárig meghátráltunk s másnap ujabb támadás folytán onnan Közép-Ajtán s a „Vadas“-on át Háromszékre huzódtunk. Ezzel részünkről be lett fejezve az erdővidéki táborozás.

Hogy tulajdonképen mekkorát döndül egy ember, ha 5—6 öl magasságból leesik, azt itt volt alkalmam látni, hallani. A megrémült, kimerült oláhok közül többen mocsarakban, hidak alatt, odvas fákban s magas fák ágain kerestek a halál ellen orvosságot. Többnyire mind csalódtak. A mint a sürüségben mentem, észrevettem, hogy felettem egy nagy fán két szárikás grániczer kuczorog. En emberségesen felszólottam hozzájok s mondtam, hogy szálljanak le, ne féljenek, oltalmam alá veszem; de ők, lehet, nem értettek, mert nem mozdultak. Időközben nehány fegyveres székely mellém érkezvén, tiltakozásom ellenére czélba vették s pillanat mulva halva feküdtek előttünk, mire Bod uramék felszárikázták magukat s ugy tovább indultak; de szinte csunyán jártak, mert az utánunk ballagó vadászok, oláhoknak vélvén őket, puskázni kezdtek. Erre Veres uramék egy nagy fa mellett leszárikázták magukat s ugy mentek tovább. Ez a csata (a 9-ik Erdélyben 1848-ban) szakasztott mása volt a magyarsárosi (1848. okt. 26.) csatának, annyi különbséggel, hogy akkor mi voltunk elől, Sivkovich őrnagy s Kleiser hátul, mig itt megforditva: a réz-sisakos báró volt elől s a piros csákós kvétált hadnagy hátul. Ezért és azért tehát helyet érdemel ezen csata Háromszék történetében, mert ennek kimenetelétől függött azon időben Háromszék sorsa. Ha ekkor is csatát vesztünk, a báró 6000 emberrel Háromszéken eszi meg a karácsonyi kalácsot s ma Sepsi-Szentgyörgynek és Kézdi-Vásárhelynek más kinézése volna, mert gondoskodva volt arról, hogy Háromszék összes égbekiáltó büneiért annak a két városnak lakolnia kell. No de ember tervez, Isten végez. Ez oly igazság, mit minden ember igy hiszen.

Baróth, 1888. decz. 13.*

Bilai Baikó Lajos.

---

* Térhiány miatt késett. Szerk.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundaţia pentru Şcoală - BCU Cluj-Napoca.

egyike a legeredményteljesebbeknek, miután ebben alakittatott meg a vagyonkezelő bizottság. Elismerés érette azon nemesen gondolkozó uraknak, kik saját tetemes ügyeik mellett ezen nagy horderejü kötelességet szivesek voltak a szegény humán intézet érdekében elvállalni, annak kis alaptőkéjét jóakaratu gondoskodásuk, erélyük és saját vagyonukkal biztositva s drágagyöngy gyanánt tisztitva meg az öt körülvett káros alkatrészektől, hogy minden eshetőséggel szemben biztosan gyümölcsöztessék és lehetőleg gyarapittassék, biztositva ezen nemes eljárásuk által a szegény és munkaképtelen öregeknek a menházban való fentartását az idők rendjén. Jogosan nevezhettem a fentebbiekből kifolyólag a vagyonkezelő bizottság szervezését a legáldásosabb intézkedések egyikének, miért is a közgyülés minden egyes tagja velem együtt a legmélyebb hálával adózik dr. Pethő József pénzkezelő bizottsági elnök, K. Csiszár József, Jakab István, ifj. Kupán József és Tóth Géza bizottsági tagoknak, ohajtva, hogy a Mindenható árassza áldását önzetelen emberbaráti munkálkodásukra, aközben mentől gyakrabban éreztetve velök azon földi legmaradandóbb örömet, melyet a jó cselekedetek gyakorlása által a lelkiismeret szózata nyujt. Tapasztalásból mindnyájan jól tudjuk, hogy bármily erős akarattal és kitartással egyesek képtelenek kivivni azt, mit egy jól szervezett testület, mi önként következik, ¡mert többek belátása, tapasztalata, munkássága egy erős lánczczá olvadva, többre képes, mint ha annak egyes szemeit — bármily erős legyen is az — külön tesszük. Hasonlattal hoztam ezt fel a tisztelt vagyonkezelő bizottságra, melynek tagjai szintén erős lánczczá alakulva és akként véve körül menházunk kis alapvagyonát, kétségtelen, hogy nagyobb eredményt fognak felmutatni, mint bármely tevékeny egyén önmagára.

Ha menházunk élete, természetéhez képest, zajtalanul is foly le, meg volt és meg lesz mindenkor érdekében minden lehető téve, a miről a közelebb kinyomtatandó, 14 évi működéséről szóló évkönyv fog tanuskodni, megismertetve az érdeklődő közönséggel, hogy Isten segedelmével a menházat minden krajczár nélkül kezdeményezve, a bizottság évente megujult erővel és munkássággal miként hozta meg szellemi s anyagi áldozatait, beszámolva egyszersmind a befolyt adományokról és azok mikénti felhasználásáról. K.-Vásárhely lelkes és áldozatkész közönsége mindenkor kész volt a menházat adományaiban részesiteni, miről is mindnyájan a legnagyobb elismeréssel emlékezünk meg, felkérve jövöre is jóindulatu támogatásukat ezen, csakis városunk szegényeinek létesitett intézménytől meg nem vonni, hogy tőle a haladás és felvirágzás el ne zárassék.

Ha a menház jótéteményeit többen az oda tartozók közül nem élvezik, az elég sajnos azokra nézve, kik a nyomort a rendszeres életnél inkább elviselik. Remélem azonban, hogy idők folytán mind kevesebb lesz ezen félszeg felfogásuak száma, kik meggyőzetve, hogy egy elaggott, elhagyott, munkaképtelen szegény öregre nézve a legáldásosabb intézmény a menház, mindnyájan, kik oda igényt tarthatnak, sietni fognak ama békés hajlékba bejutni. Adja Isten, hogy saját érdekökben ugy legyen.

A mai közgyülés tanácskozásaira a legjobb eredményt ohajtva, azt megnyitottnak nyilvánitom.

—

Titkári jelentés.

Azért állok itt, hogy jelentést terjesszek elö menedékházunk mult évi működéséről. Előre is mondhatom, hogy ez a jelentésem nagyon rövid lesz. Hogy miért, azt tán kinyilatkoztatnom is fölösleges. Hiszen mindnyájan jól tudják, hogy ezen szerény intézet, melynek müködése oly csendes, de a mellett oly áldásos, nagyon kevés dolgot ad vezetőinek, következésképp a jelentéshez is csak kevés anyagot szolgáltathat.

Ezt a keveset van szerencsém előterjeszteni a következökben:

A mult évi deczember hó 4-én tartott közgyülés óta volt egy rendkivüli közgyülés ez évi febr. 26-án, továbbá két igazgatóbizottmányi gyülés; egyik január 22-én, a másik november 25-én. A folyó ügyek a gyülésekben nyertek az intézet érdekeinek megfelelő elintézést.

Az intézkedések közül, mint legfontosabbat, első helyen emlitem föl azt, hogy az alapszabályok és házszabályok módositáson mentek keresztül. Az alapszabályokba fölvétetett egy uj § a vagyonkezelő bizottság teendőiről és hatásköréről. Ennek értelmében megválasztatott a vagyonkezelő bizottság dr. Pethő József, K. Csiszár József, ifj. Kupán József, Tóth Géza és ifj. Jakab István urak személyében. A bizottság megalakulván, meg is kezdte és diczéretes buzgalommal folytatja müködését.

Megemlitem továbbá, hogy a közgyülés gr. Mikes Benedekné ő méltóságát, az intézet iránt minden alkalommal tanusitott meleg érdeklődéséért és számos nagylelkü jótéteményeiért, hálás elismerése jeléül, tiszteletbeli alapitó taggá választotta.

Az a kegyeletes szokás, mely szerint jószivü adakozók bizonyos napokon élelmet küldenek az öregeknek, a lefolyt évben is többek által gyakoroltatott. Az illető adakozók névsora az eddigi szokás szerint sajtó utján közzététetett.

Az intézet részére a jelen év őszén gyüjtés eszközöltetett a városban. A gyüjtést Baló László felsőnépiskolai tanitó ur volt szives magára vállalni és buzgón teljesiteni. Az eredmény még nem ismeretes előttem, de azt hiszem, hogy a mai közgyülésen elő lesz terjesztve.

A szokásos karácsonyi ünnepély a mult évben is megtartatott az intézetnél, mely alkalommal az öregek részére több rendbeli adomány folyt be.

Év folytán felvétetett az intézetbe Nagy József, de nem sokáig élvezte annak jótékonyságát, mert rövid idő mulva elhalt. Ugyszintén elhalt még Tóth Andrásné és később Szász Dánielné. Ezzel kapcsolatosan megemlitem azt is, hogy egy teljesen vagyontalan szegény asszony, név szerint Tollai Károlyné, itt a városon elhalván, három árvája ugy szólván az utczán maradt. Ezek közül két fiu, bár nem alapszabályszerüen, de a szükségtől kényszeritve, ideiglenesen elhelyeztetett a menedékházban. Később hely akadván számukra, az intézetet elhagyták.

A rendkivüli bevételek szaporitására a fentebb emlitett gyüjtés eredményén kivül befolytak még:

a) a persely tartalma 2 frt 35 krral és

b) a mult farsangon tartott tánczvigalom tiszta jövedelme 75 frt 88 krral. Ez a jövedelem Nagy Ferenczné és Jancsó Géza bálelnökök és a segitségükre volt bizottsági tagok buzgólkodásának köszönhető, miért az igazgató bizottmány nem is késett az illetőknek annak idején hálás köszönetét nyilvánitani.

Nem szabad megfeledkeznem arról sem, hogy a helybeli takarékpénztár, mely e városban létező kultur és humán intézeteinkkel szemben köztudomás szerint mindenkor bőkezü jótékonyságot szokott kifejteni, menedékházunknak a mult évben is 25 frtot volt szives adományozni.

Mulasztást követnék el, midőn a jótékonyságról szólva, nem emlékezném meg intézetünk első és legnagyobb jóltevőjéről, páratlan buzgalmu elnökünk, báró Szentkereszty Stephanie ő méltóságáról, a ki, mint megalapitója, védnöke és szellemi vezetője ezen intézetnek, nemcsak idejét és egészségét hozza áldozatul, hanem időről időre még jelentékeny támogatásban is részesiti azt. Igy a lefolyt évben is hü maradt azon nagylelkü szokásához, miszerint az intézet érdekében irószerek, postadijak, iratások s más effélékre tett tetemes kiadásait nem kivánta megtéritetni, hanem átengedte alapitványul.

Ezek után röviden még csak azt jegyzem meg, hogy az intézetnél a mult évben is minden az eddigi megszokott példás rendben folyt; az ott levő öregek békés, csendes és a mennyire az aggkorral együtt járó gyengeség engedte, munkás életet folytattak.

A felügyelet is teljesen kifogástalan volt; a házszabályok minden pontja megtartatott. Elismerés illeti még az intézet alelnökét: özv. Pap Andrásné urasszonyt, valamint Szőcs József polgármester urat, a kik nagy buzgalmat fejtettek ki és mindent elkövettek arra nézve, hogy nemes céljait az intézet megvalósithassa és nevéhez méltóan az elaggott, munkaképtelen, szegény öregeknek menedékül szolgálhasson.

Az intézet vagyoni állása iránt a tisztelt közgyülés a mai tárgyalások folyamán más oldalról fog tüzetes tájékozást nyerni. S minthogy én ezzel tárgyamat kimeritettem, nincs egyéb teendőm hátra, mint szives elnézést kérve, bezárnom rövid jelentésemet. Teszem ezt ama mindnyájunk által táplált s már több izben kifejezett hő ohajtással, hogy menedékházunk hova-tovább fejlődjék s legyen oly intézetté, melyben ne csak ezen város, hanem a vidék elaggott szegényei is végnapjaikra menedéket leljenek. De ezen szép, még a távol jövő ködében rejtőző czél az én s azt hiszem, mindnyájunk meggyőződése szerint csak akkor lesz elérhető, ha lankadatlan buzgalmu elnökünket az isteni gondviselés még évek hosszu során át viruló egészséggel megtartja közöttünk. Ezért kiáltsuk egy szivvel, hogy br. Szentkereszty Stephanie ő méltósága szenvedő embertársaink vigaszára és mindnyájunk örömére sokáig éljen!

Különfélék.

— **Kézdi-Vásárhelyt a városi képviselőválasztás** folyó hó 28-án fog alispán báró Apor Gábor ur elnöklete alatt megtartatni.

— **Meghivó.** A „Kézdivásárhelyi kereskedő-ifjak társulata“ folyó hó 23-án (vasárnap) este fél 8 órakor az egyesület helyiségében felolvasó-estélyt rendez a következő programmal: 1. Nyitány, előadja a kereskedő-ifjak zeneköre. 2. Felolvas Erdélyi Károly felső-népiskolai igazgató ur. 3. Énekel a kereskedő-ifjak dalköre. 4. Induló, előadja a zenekör. Ezen estélyre egyesületünk alapitó, pártoló és rendes tagjait, ugyszintén az érdeklődő t. közönséget is tisztelettel meghivom. Kézdi-Vásárhelyen, 1888. deczember 19. Rákosi József, r. b. elnök.

— **Erkel Ferencz**, a magyar opera megteremtője, a kitünő zeneszerző, e napokban ünnepelte meg 50 éves karnagyi jubileumát, mely alkalomból a főváros irodalmi és müvészeti körei megható ovácziókban részesitettük. Az ünnepélyekben több vidéki zene- és dalegylet küldöttségileg vett részt. Erkel megérdemli az ünnepeltetést, mert a magyar zenemüvészet terén uttörő volt, s mint ilyen, elévülhetlen érdemeket szerzett.

— **Eltünt 42 ezer forint.** Kókán János, a földmüvelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium elnöki osztályának segédhivatali igazgatója, folyó hó 12-én jelentést tett a budapesti rendőrségnél, hogy a fővámházpalotában aznap délelőtt kabátja zsebéből 42,656 forint eltünt. A rendőrség rögtön megindította a nyomozatot, de a nyomozás folyamán olyan gyanuokok merültek fel, melyeknek alapján Kókánt letartóztatták. Hosszas vallatás után, miközben még jobban belekeveredett a gyanuba, végre vasárnap bevallotta Kókán, hogy a 42,000 forintott elsikkasztotta. Az óriási összegből saját vallomása szerint mindössze 35 forintja van meg. A sikkasztást 1885-ben kezdte meg s igy tünt el kezei között 42 ezer frt. Érdekes, hogy Kókán hogyan tudta a hiányokat ez ideig eltitkolni. A miniszter három pénztár kezelését bizta reá, s mikor egyik pénztárt vizsgálták, akkor Kókán a hiányt fedezte a másikból. Kókánt a hivatalban mindig becsületes, feddhetlen jellemü embernek ismerték, s a bizalom nagy volt iránta.

— **London és Kézdi-Vásárhely.** A hasfelmetsző Jacknak Kézdi-Vásárhelytt is párja akadt. Napok óta rémes gyilkosságok tartják izgatottságban városunkat, melyek rendesen ugy végződnek, mint a londoni asszony-gyilkosságok: az áldozatoknak hasa metszetik fel. És, oh örök gyalázat, a rendőrség szemet huny e pokoli vérengzésekre. Ugy szólva szeme előtt folynak le e véres merényletek, a nélkül, hogy csak egy lépést tenne megakadályozására. Még egyik áldozat vére nem szárad fel „Kotyka bá'“ későn s már a másikba mártja. Patakként omlik az ártatlan vér. Kotyka bá' szur, vág és hasit, a mint kegyetlen kedve magával hozza, és, oh fertelem! nincs, a ki mind ennek utját állja. Vizek mellett kiteritik a kiszenvedett áldozatokat, kannibali gyermek-kezek megfosztják füleiktől s azután a hullákat máglyára helyezik és megperzselik s végre nekiáll Kotyka bá' s darabokra apritja a tetemeket, és, oh elfajult izlés! akad emberi száj, mely széles jó kedvvel, vidám poharazás között falja fel sonka, kolbász, hurka stb. alakjában. Oh Reaumur, ki 12°-ban állapitottad meg azon hömérsékletet, melyben minden hizott sertés végórája ütni szokott, billentsd higanyodat feljebb, mert ha soká igy megy, ugy az ártatlan disznófajnak, mint a mi folyton tulterhelt gyomrainknak vége leend!

Figyelmeztetés.

A közeledő karácsonyi ünnepek alkalmából a postát igénybe vevő közönség a következőkre figyelmeztetik:

a) A postára feladandó csomagoknak általában ugy kell göngyölve lenniök, hogy egyrészt a göngyölet a tartalmat külső befolyás ellen megvédje, másrészt hogy a tartalom más küldeményekben kárt ne tehessen; ennélfogva burkolatul vagy valamely szilárd anyagból készült tartály vagy vászon, vagy jó, erős, tartós, vastag, nem törékeny és többszörösen összehajtott papiros használandó. Folyékony vagy törékeny tárgyak feltétlenül szilárd anyagból készült tartályban helyezendők el, s annak jeléül, hogy a csomag ilyent tartalmaz, a tartályra figyelmeztető jel, pl. egy palaczk, rajzolandó.

b) A közönség érdekében áll, hogy készpénzt, ékszereket s több efféléket más tárgyakkal egybe ne csomagoljon, mert ezek hiányzása esetében kárpótlás nem adatik.

c) Az értékes csomagok pecsételésére csak jó minőségü pecsétviaszt és vésett pecsétnyomót szabad használni s a burkolat összefoglalása végett a küldeményre varráson, hajtáson vagy zsinegen annyi pecsétet kell alkalmazni, a hány elégséges arra, hogy a küldemény tartalmához a pecsétek megsértése nélkül hozzáférni ne lehessen.

d) Csomagolás nélkül csak lezárt utazótáskák, böröndök stb., továbbá már nem vérző vad adható fel. Több vad összekötve egy küldemény gyanánt nem fogadható el. Szárnyas vad csak kosárba téve vagy fenyőgalyakba burkolva adható fel.

e) A czimzés tisztán, olvashatóan, tüzetesen (czimzett fél neve, foglalkozása, rendeltetési hely, városrész, utcza, házszám) és lehetőleg magára a göngyöletre (tartályra) iraudó. Ha a göngyölet irásra alkalmas nem volna, a czimet egy papiros lapra kell irni, s azt, hogy tartós legyen, egész hátlapjával a küldeményre ragasztani, azonban ha

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

a küldemény értékes tárgyakat (órát, gyürüt és effélét) tartalmaz, a czimiratot a burkolatra ragasztani nem szabad.

f) Röviditett czimeket, jeleket (Chiffré) használni nem szabad, és a mennyiben a teljes czimet a csomag burkolatára tér hiánya miatt reáirni nem lehet, ugy azt fa vagy vástag lemezpapiros táblára kell irni, mely zsineggel a küldeményhez erősitendő s a zsineg végei a czimtáblán olykép pecsételendők le, hogy a czimirat a küldeményről le ne válhasson.

g) A fővárosba szóló husnemüeket tartalmazó küldemények fogyasztási adó alá esvén, azok tartalmát ugy a szállitó-levélen, mint a csomagon részletesen, t. i. a hus különfélesége és sulya szerint kell feljegyezni. Általános kifejezések, mint „vadhus", „romlandó", „élelmiszer" stb. kerülendők és csak világos megjelölések használandók, mint: 1 nyul, 1 pulyka, 1 kilogramm kolbász stb., megjegyeztetvén, hogy a tartalom hiányos nyilvánitása vagy annak eltitkolása a csomag felbontását tevén szükségessé, a kézbesitést hátráltatja, sőt az utóbbi esetben adójövedéki birságot is von maga után.

h) Czélszerütlen — vagy elégtelen — csomagolásból, valamint a hiányos czimzésből eredő károkért kárpótlás nem adatik.

Ezen szabályokra a közönség annál is inkább figyelmeztetik, mert a postaintézet különösen a karácsonyi nagyobb mérvet öltő forgalom ideje alatt a követelményeknek csakis ugy tehet eleget, ha a feladás körüli szabályok megtartatnak.

Budapest, 1888. decz. 3.

A közm. és közl. m. kir. minisztertől.

Irodalom.

Az „Ország-Világ" karácsonyi száma az idén is rendkivül érdekes és nagybecsü tartalommal jelent meg. A derék ifju szerkesztő, Benedek Elek székely honfitársunk, igen kellemes meglepetésben részesitette olvasóit. A képviselőház 40 iró tagjának arczképét közli s mintegy 50 képviselő tollából hoz becses közleményeket. Oly gazdag e szám tartalom tekintetében, s kiállitása is oly diszes, hogy büszke lehetne rá bármely külföldi nemzet irodalma is. E füzet ára nem előfizetőknek 60 kr. Ujonan belépő előfizetők dijtalanul kapják meg e füzetet.

„Tréfás szavalmányok gyüjteménye" a czime annak a diszesen kiállitott könyvnek, mely az Orbók Mór által szerkesztett „Hasznos mulatságok" 5-ik füzetét képezi. Szerző az egyes költeménycsoportok előtt az illető költők jól sikerült arczképeit és rövid életrajzait is közli. A füzetet diszes kiállitása, olcsó ára (50 kr) és alkalmas volta miatt melegen ajánljuk karácsonyi ajándékul való megvételre. A füzet Orbók Mór tanárnál rendelhető meg Pozsonyban.

194-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet" árvaleány-nevelő intézet javára tett szives adakozásokról.

Kovács Károly és Benkő Gyula gyüjtése Kézdi-Vásárhelytt.

Fejér Károly kir. járásbiró 25 frt alapitvány.

Részvényfizetők 5 évre 2 frttal: Pásztohy Tibor, ifj. Kovácsy Bálint, Jancsó Gyula kereskedő, Császár Gergely, ifj. Dézsi Bálint és neje, ügyvéd Barthos Károlyné, Szabó Sámuel (Eleké) és neje, összesen 14 frt.

Részvényfizetők 5 évre 1 frttal: Nagy Lajosné, id. Tóth István, Tóth Géza, ifj. Tóth István, Csiszár Imre, Novák Sándor, ifj. Kovács János és neje, összesen 7 frt.

Részvényfizető 1 frttal, mig él: Tóth László kereskedő.

Részvényfizető 5 évre 50 krral: Török Sándor.

Egyszersmindenkorra: Soliom Miklós, Dr. Kovács Gyula 2—2 frt, Szabó Mózesné, Nagy Dénes, Csiszár Pál, Ambrus Albert 1—1 frt, Csiszár Dénes és id. Szőcs János 50—50 kr, össz. 9 frt.

Karácsonyi ajándékképen: Sándor Kálmán, Vajna Dénes, Szancsali Antal, Elekes Béla törv.-széki birák 1—1 frt, Barcsa Miklós 60 kr és N. N. B. K. 30 kr, össz. 4 frt 90 kr.

Fogadják a buzgó gyüjtők és nemes szivü adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1887. decz. 6.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Székely Málvin,
jegyző.

Szerkesztői izenet.

Ekhárdt V. Gyergyó-Sztmiklós. Nem lapba való. Nem közölhető.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 5180. tkvi
1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a kir. igazság-ügyi kincstár végrehajtatónak alcsernátoni László Dénes végrehajtást szenvedő elleni 20 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Alcsernáton községében fekvő, az alcsernátoni 643. sz. tjkvben $3668/_2$. hr. sz. 42 frt, 2992. hr. sz. 22 frt, 2991. hr. sz. 22 frt becsértékü ingatlanokra; továbbá az alcsernátoni 371. sz. tjkvben 892., 893. hr. sz. 412 frt becsértékü egész ingatlanra; végre az alcsernátoni 1142. sz. tjkvben $7341/_{62}$. hr. sz. 8 frt, és $7343/_{212}$. hr. sz. 5 frt becsértékü egész ingatlanokra az 1881. 60. t.-cz. 156. §-ára tekintettel az árverést a fennebb ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1889. év[1] **január hó 21-ik** napján délelőtt 9 órakor Alcsernáton községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi 60-ik törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, 1888. okt. 24-én.

Vajna Gáspár,
kirendelt egyes biró.

Sz. 5318. tlkvi
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy kézdivásárhelyi ügyvéd Csiki József végrehajtatónak polyáni Mihály Antal végrehajtást szenvedő elleni 4 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Polyán határán fekvő, a kézdipolyáni 1534. sz. tjkvben 978., $979/_1$. hr. sz. 43 frt, 1205. hr. sz. 7 frt, 1256., 1257. hr. sz. 12 frt, 1523. hr. sz. 11 frt, 1524. hr. sz. 1 frt, 2536. hr. sz. 78 frt, 5476. hr. sz. 147 frt, 6197. hr. sz. 65 frt, 7956. hr. sz. 11 frt, 7957. hr. sz. 37 frt, 8732. hr. sz. 82 frt, 8926. hr. sz. 165 frt, 9795. hr. sz. 105 frt, 9904. hr. sz. 16 frt, 968. hr. sz. 402 frt becsértékü ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi **február hó 8-ik** napján délelőtti 9 órakor Polyán község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes birója Kézdi-Vásárhelytt, 1888. évi okt. hó 24-én.

Vajna Gáspár,
kir. tvszki biró.

Sz. 518—1888.
v. h.

Árverési hirdetés.

Alulirt kir. bir. végrehajtó a k. vásárhelyi tek. kir. járásbiróságnak 1888. évi 3172. p. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhirré teszi, miszerint végrehajtató kézdiszentléleki róm. kath. megyének 287 frt 56 kr o. é. követelése s járulékai iránt végrehajtást szenvedő kézdiszentléleki Könczei Albertnél kielégitési végrehajtás folytán lefoglalt 430 frtra becsült ingóságok, u. m. a sötét szürke csikózó kancza 100 frt, 4 éves herélt 100 frt, 4 éves barna kancza csillagos homlokkal 80 forint, fehér koros kancza 40 frt, borjuzó tehén 80 frt, bival-bika 30 frt nyilvános bi-

rói árverezésen készpénzért el fognak adatni, minek K.-Szentlélek község házánál leendő eszközlésére határidőül **1889-ik évi január hó 5-ik** napjának d. u. 1 órája tüzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, az 1881-ik évi LX. törvényczikk 180. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólirt kir. bir. végrehajtónál és az árverés napján a helyszinén az árverezés kezdetéig szabályszerüen érvényesitsék, mert különben igényeik később figyelmen kivül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytt, 1888-ik évi december hó 17-én.

Kakutsi Ádám,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2102—888.
közig.

Hirdetmény.

Az 1889-ik évre az iparhatósági bizottsági tagok megválasztására a választásra jogosult iparosok és kereskedők névjegyzéke össze van állitva, s azt **mától kezdve 8 napon át** mindenki megtekintheti a város tanácsházánál **délelőtt 8 órától 12-ig, délután 3-tól 6 óráig,** a hivatalos órák alatt.

Ha valakinek észrevétele lenne, sziveskedjék a polgármesteri hivatalhoz bejelenteni.

Az 1884-ik évi XVII. t.-cz. 169. §-a értelmében választatik a városi iparosok részére 20 és a helybeli szolgabiróság mellé szintén 20 tag.

A választás keresztülvitele **folyó hó 28-ra** tüzetik ki; délelőtt 9-től kezdve 12 óráig az iparosok, délután 2-től 6 óráig a kereskedők adják be a szavazatokat.

A szavazatszedő bizottság a város tanácsháza nagytermében fogja a szavazatokat bevenni.

Felhivatnak mindazok, a kik a választásra jogosultak, jogaikat gyakorolni és a szavazáshoz hozzájárulni.

Kézdi-Vásárhely, 1888. évi decz. hó 14-én.

Szőcs József,
polgármester.

Egy jó könyv.

„..... A küldött könyv útmutasásai ugyan rövidek és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben **igen kiváló szolgálatokat tettek.**" Igy és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát" czimü, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a **szerencsésen meggyógyitottaktól** származó értesitések tanusitják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már **minden reményt feladtak.** E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az irja egyszerüen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot" és pontos czimét s czimezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében.** A megküldés ingyen történik.

Sz. 6352—1888.

Árverezési hirdetmény.

K.-Martonos és Osdola községek korcsmárlási joga az 1889. évre kiadandó lévén, annak megtartására, és pedig Kézdi-Martonoson deczember hó 21-én d. e. 11, Osdolán deczember 21-én d. u. 3 óráját tüzöm ki.

Az árverezési feltételek ugy alattirott irodájában, valamint a községek előljáróságainál bármikor megtekinthetők.

Miről árverezni szándékozók ezennel értesittetnek.

Kézdi-Vásárhely, 1888. deczember hó 12-én.

Főszolgabiró helyett
Bartók,
szolgabiró.

2—2

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelytt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.